

Vestre Landsret holdt den 12. marts 2010 kl. 12.00 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommer fungerede landsdommer Würtzen).

Som retssekretær fungerede [Medarbejder ved retten.

Der foretoges:

V.L. B-0128-10

[Far

mod

[Mor

Fremlagte bilag:

- kæreskrift
- brev af 19. januar 2010 fra Retten i Sønderborg
- udskrift af retsbogen af 12. januar 2010 fra Retten i Sønderborg (sag nr. BS C5-1395/2008).

Sagens øvrige bilag var til stede.

Ved kendelse 12. januar 2010 har Retten i Sønderborg bestemt, at forældremyndigheden over fællesbørnene [Barn 1] og

[Barn 2] midlertidigt tillægges sagsøgeren, [Mor]

Landsretten afsagde følgende, af landsdommerne Würtzen, Ulrik Jensen og Karin Skov Nilausen (kst.) vedtagne

Kendelse:

Far har for landsretten påstået, at **Mor's** begæring om at få tillagt midlertidig forældremyndighed over fællesbørnene .

Barn 1 og **Barn 2** skal afvises.

Mor har ikke ytret sig i anledning af kæremålet.

Om regelgrundlaget bemærkes:

Af de almindelige bemærkninger i forslag nr. 148 af 26. januar 2006 til lov nr. 434 af 8. maj 2006 om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen fremgår blandt andet, at Danmark undertegnede denne konvention den 1. april 2003. Ved loven inkorporeres konventionen i dansk ret fra det tidspunkt, da dens bestemmelser herom sættes i kraft, hvilket endnu ikke er sket. Princippet i konventionen er, at kun myndighederne i den kontraherede stat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, har kompetencen til at træffe afgørelse om forældremyndighed m.v., idet formålet er at undgå, at der samtidigt bliver truffet foranstaltninger til beskyttelse af et barn i flere forskellige kontraherende stater. Konventionen indeholder dog særlige kompetenceregler i sager om bortførelse eller ulovlig tilbageholdelse af et barn i en kontraherende stat. I disse tilfælde forbliver kompetencen til at træffe afgørelse vedrørende barnet med visse undtagelser i det land, hvor barnet inden bortførelsen havde sit sædvanlige opholdssted. Da kompetencebestemmelserne kan resultere i, at sager om samme spørgsmål kan behandles af myndigheder i flere konventionsstater, indeholder artikel 13 en litispendensregel, hvorefter myndighederne i en kontraherende stat skal afstå fra at udøve kompetence, hvis der på det tidspunkt, hvor sagen blev indledt, var indgivet anmodning om tilsvarende foranstaltninger til myndighederne i en anden kontraherende stat, der havde kompetence efter artikel 5-10 på det tidspunkt, hvor anmodningen blev indgivet, og denne anmodning stadig er under behandling.

Ved den omhandlede lov nr. 434 af 8. maj 2006 om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen blev blandt andet indsat § 32 a i lov om forældremyndighed og samvær, nu forældreansvarslovens § 46, og retsplejelovens § 448 f. Af bemærkningerne i det foran nævnte lovforslag nr. 148 af 26. januar 2006 fremgår blandt andet af de almindelige bemærkninger pkt. 4.1, at retsplejelovens regler om international kompetence foreslås ændret således, at de tager udgangspunkt i barnets bopæl – sædvanlige opholdssted – og i øvrigt så vidt muligt bringes i overensstemmelse med konventionens kompetenceregler. Fra de særlige bemærkninger citeres:

” Til [§ 7] nr. 5 (§ 32 a)

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 12 (retsplejeloven) skal alle sager om forældremyndighed pr. 1. januar 2007 indledes i statsforvaltningerne. Lykkes det ikke at finde en løsning på sagen, indbringer statsforvaltningen – efter anmodning fra en af parterne – sagen for retten. I lyset af dette indeholder den foreslåede nye bestemmelse i § 32 a, stk. 1, i lov om forældremyndighed og samvær sammenholdt med lovforslagets § 12, nr. 4, (forslag til retsplejelovens § 448 f) et forslag, der skal sikre sammenhængen mellem reglerne om international kompetence for domstolene og statsforvaltningerne i disse sager. Dette gennemføres ved, at der i lov om forældremyndighed og samvær indsættes en bestemmelse (den foreslåede nye § 32 a, stk. 1), hvorefter statsforvaltningerne kun kan behandle en sag om forældremyndighed, hvis betingelserne i retsplejelovens § 448, f. jf. lovforslagets § 12, nr. 4, er opfyldt.

....

Indbringes sagen for retten, og finder retten, at der ved forældremyndighedssagens begyndelse i statsforvaltningen ikke var international kompetence til at behandle den, vil retten kunne afvise sagen.

....

Til [§ 12] nr. 4 (§§ 448 f og 448 g)

Den foreslåede § 448 f regulerer den internationale kompetence for danske myndigheder (domstole og statsforvaltninger) i sager om forældremyndighed.

Bestemmelsen erstatter for så vidt angår sager om forældremyndighed de gældende regler for domstolenes internationale kompetence i retsplejelovens § 448 c, jf. forslaget § 12, nr. 2. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen tillige regulerer statsforvaltningernes internationale kompetence i sager om forældremyndighed m.v. Det afgørende for danske myndigheders internationale kompetence i forældremyndighedssager m.v. er således forholdene på tidspunktet for statsforvaltningens modtagelse af sagen. Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

....

Det bemærkes, at der ikke er fuldstændig symmetri mellem kompetencereglerne i tilfælde af ulovlig bortførelse m.v. til Danmark og ulovlig bortførelse m.v. fra Danmark til udlandet. Ved bortførelse til Danmark opnår danske myndigheder automatisk kompetence til at behandle en sag om forældremyndighed, hvis en anmodning om tilbagegivelse afslås ved endelig dansk afgørelse....”

Bestemmelserne i lov nr. 434 af 8. maj 2006 om, Haagerbørnebeskyttelseskonventionen er endnu ikke sat i kraft. § 32 a i lov om forældremyndighed og samvær, nu forældreansvarslovens § 46, og retsplejelovens § 448 f er derimod trådt i kraft den 1. januar 2007.

Landsretten skal herefter bemærke:

Mor anmodede efter det oplyste den 11. juni 2008 Statsforvaltningen om ophævelse af den fælles forældremyndighed over børnene og om, at der træffes afgørelse om, at forældremyndigheden eller børnenes bopæl under sagens behandling skulle være hos hende. Som anført i kendelsen var børnene, som forinden havde bopæl i Italien, da ulovligt tilbageholdt i Danmark af **Mor** og dette havde været gældende siden august 2007. Efter forældreansvarslovens § 46 og retsplejelovens § 448 f, stk. 3, jf. motivudtalelserne til disse bestemmelser, var de danske myndigheder (domstole og statsforvaltninger) ikke kompetente til at behandle anmodningerne, da børnene ikke havde haft bopæl her i landet i 1 år, ligesom der heller ikke var givet afslag på tilbagegivelse af dem til

Far, jf. retsplejelovens § 448 f, stk. 3, nr. 1 og nr. 2. Da fogedretten allerede den 3. april 2008 modtog **Far's** anmodning om udlevering af børnene, findes det at måtte følge af retsplejelovens § 448 f, stk. 1 og stk. 3, at en sag om forældremyndighed tidligst har kunnet rejses her i landet efter, at fogedretten den 29. maj 2009 afslog **Far's** anmodning om tilbagegivelse af børnene, idet formålet med reglerne om international kompetence i retsplejelovens § 448 f i overensstemmelse med Haagerbørnebeskyttelseskonventionen må være, at en af forældrene ikke ved ulovligt at tilbageholde et barn skal kunne opnå at få en tvist om forældremyndigheden behandlet i et andet land end det, hvor barnet lovligt havde sin bopæl før tilbageholdelsen.

Far har efter det oplyste den 4. juli 2008 i Italien anlagt sag mod **Mor** om forældremyndighed over børnene, hvilken sag fortsat verserer. Det er derfor tillige bedst stemmende med den ved retsplejelovens § 448 f indførte ordning, og i overensstemmelse med almindelige principper om international litispændens i forældremyndighedssager, at **Mor** for tiden er udelukket fra her i landet af få behandlet sin sag om forældremyndighed over børnene, herunder også for så vidt angår midlertidig afgørelse herom. Landsretten tager derfor **Far's** påstand til følge.

Thi bestemmes:

Mor's anmodning om at få tillagt midlertidig forældremyndighed over fællesbørnene **Barn 1** og **Barn 2** afvises.

Sagen sluttet.

Würtzen